

סח:

תורה אור

מי שאחזו פרק שביעי גיטין

מסורת הש"ס

(א) גי' הערוך טרן מרס
תרייהו, (ב) סי' נלע
(ג) שמה ס"א בנעם וסי' נלע
לפניה, (ד) ס"א
וכתיב ויהי, (ה) סנהדרין
כ"ה, (ו) מניס יא.
(ז) ונעדר עין חלף פי'
רוממרינו, (ח) וכלס סטיו'
(ט) ר"ל נעין מלכות
לשמה שמלך על העליונים.
רש"י (ס) נעלך בל"א.

גליון הש"ס

רש"י ר"ה יב"א פין
עשב, וכן בחולין דף קה
פ"ב סך רשפא ארנל:

לענין רש"י

קאלצניש [קלצניש].
גרב, נעל קל.
ספלייז, צפנפח.
גירופלא, קרמל (פרח).
רוס"א [רוש"א], ורד.

מוסף רש"י

וחד אמר בגדוד, עליוס
וספר טהרות (כלס
ספ"ו) פירש רב הא"י
מקדש ה"א מקדש של
פרש ודמות לו חד אמר
קדו וחד אמר מקל
(ויק"ר פ' אמרי) וחד
מקדש ששמה סה מ"ס
(סנהדרין כ"ג) מלך
והדיט, וסוף לא חור
למלכותו (סס).

בבבא קמא (דף פ"ז) מלך מרס ניתרם שמואל: הוה קאי לתודי.
שלמה אלל אשמדאי: כסועפות ראש לו. להקדוש ברוך הוא יש לו
מועפות ראשים למשלחמו וליפרע פורענות בשליחותו: מאי רבוייכו.
שנשמתם הקב"ה נכס: עוקף. טענתו היה שם מקוק עליה:

ספקי. דמיו: גונדו. לבשו.
ובבבא קמא טהרות דרב הא"י ראינו
קודו מקדש של מרס לשמות מ"ס
(סוטה דף ל"ב): לא סריק. אינו
נדבק לומר דבר אחד של שטות כל
הימים שזו אומר הייתי מלך ואינו
אומר דבר שטות אחרת: בדקו
בכרטיס. שרגלי של עד דומות לשל
מרגנוס: כחוקי קאפי. אינו נא
לשכך יתקן אלל באנפיללות
קאלצניש בנע"ו: מלך והדיט.

היה שלמה לא חור שזו למלכותו:
לדמא דרישא. חולי כלב הראש
הנא מחמת דס: שורכינא. מין
אח כדאמרין בראש השנה (דף
כ"ג) מאשור שורכינא: ובינא.
ערבה: ואסא דרא. הדס נא:

חילפא. לפנפח עץ ששמו פופליז"ר:

וחילפי ימא. גירופלא"ס: וינלא.

מין עשב: ורדא. רוס"א:

דקאי כחד דרא. כל עלין של

מלך אחד זה למעלה מזה: ללליסא.

כלב ח"י הראש: בוואל שורא.

בדיק של כסף כרוף ישמעט:

לפאי גיסא דכאיני ליש. שחור

הדס על ח"י הראש ששם הכבד:

וליליסי. למרגנולא שחוט:

כסיפי דכבא. נמוחות הפסח:

לכרוקמי

איחננא ליה כפא לקומסיס. לחד אחר
ביה גרמא אמר היינו דכתיב יולשון רכה
תשבר גרם הוא סמיא דהוה קא טעי
באורחא אסקיה לאורחיה הוא רויא דהוה
קא טעי באורחא אסקיה לאורחיה הוא
חרווא דהוה קמחדי לה בכה שמעיה להווא
גברא דהוה קאמר לאושכפא עביד לי
מסאני לשב שני אחיך הוא הווא קסמא
דהוה קסיס אחיך כי מלא להתם לא עייליה
לגביה דשלמה עד תלתא יומי יומא קמא
אמר להו אמאי לא קא בעי לי מלאכ לגביה
א"ל אנסיה מישתאי שקל לבינתא אותיב
אחברתה אתו אמרו ליה לשלמה אמר להו
הכי אמר לכו הדור אשקיה למחר אמר להו
ואמאי לא קא בעי לי מלאכ לגביה אמרו ליה
אנסייה מיכלא שקל לבינתא מחברתה אותיב
אארעא אתו אמרו ליה לשלמה אמר להו
הכי אמר לכו בגידו מיניה מיכליה [לסוף]

תלתא יומי עייל לקמיה שקל קניא ומשח
ארבעה גרמידי ושדא קמיה א"ל מכדי כי
מיית ההוא גברא לית ליה בהרין עלמא
אלא ד' גרמידי השחא כבשתיה לכולי עלמא
ולא שבעת עד דכבשת נמי לדידי א"ל לא
קא בעינא מינך מידי בעינא דאיבנייה לבית
המקדש וקא מיבעי לי שמירא א"ל לדידי

איחננא ליש. למשך מעליו שלל יחוף צו: כפא לקומסיס. לחד אחר
ואיסתלק עובי כחפיו מן הציט: ולשון רכה תשבר גרם. על ידי
לשון רכה שמנה מענה רך בשברה ענמי: אסקיס. העלהו להטותו
אל הדקן: רויא. שיכור: אסקיס. אל הדקן: הוא הדווסא דסו

מחדי לה. ראה הכנסת בלש שזו

מרגין בשמחה מלך: אנסיס משפא.

שמה הרבה: בגידו מיכלא מיניס.

משכו ידיכס מלהאכילו כי אס מעט:

קניא. קניס: דמסימן ליש אשכנסיס.

מלמינו בשבועתו כשנשבע לו להחזירו

לו: דליס כסו ישוב. של זרעיס

וילגנו להמפרנס שם: ופקע טורא.

מתבקע מעט כמין חרין עד שמשלך

שם זרע האילנות וגדלים אילנות שם

ומתפרנס מהם: בדקו קניא.

בדקו עד שזו בקיפון היכן יש קן

של דומיפת דהוה מרגנולא ברא:

ווינא. וזכית כדי שיראה את

בניו ולא יוכל לנכס אללס ויהא צריך

לשמיר לנכס הזכיות: רמא ביה.

שלומו של שלמה קלל: חנק נפשי.

המרגנולא: אסקיס. מה חשפת

לו: ובעיא מינך ליכס קטן. עד

שיכא שמי שערות ויהא ראי

לחלילה וידוע היה זה שעמידה

להמתין שלש עשרה שנה: שבע

יומי ליש ליש. אינו בטוח לחיות

שבעה ימים שמה למחר ימות:

אזי גוא. מחמיו היה אומר גדול

זהב וכסף טומון: סריסי גביס.

איחר אללו שלמה לאשמדאי. מרס

בשון ארמי איחור כדאמרין

1. בארך אפיס ישתה
קצין ולשון רכה תשבר
גרם. משלי כה טו
2. אל מוציא ממצרם
בתועפת ראם לו יאכל
יום צדו ונצמחיהם
יגום וחציו יסחף:

במדר כה ח

3. מה יתרון לאדם בכל

עמלו שיעמל תחת

השמש:

4. וכל אשר שאלו עיני

לא אצלתי מהם לא

קנעתי את לבי מכל

שמחה כי לבי שומח מכל

עמלי וזה היה חלקי

מכל עמלי: קהלת ב'

5. אני קהלת הייתי מלך

על ישראל בירושלם:

קהלת א יב

6. הזה מחמיו שלשמה

ששים גברים קיביל לה

מגורי ישראל: כלם

אחיו ירבו מלפדי

מלחמה איש חרבו על

ירכו מפתח בקליות:

שיר השירים ז ט

